

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2019:173441
Datë: 04.04.2024
Numri i dokumentit: 05543834

Ac.nr.3525/21

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, kolegji në përbërje nga gjyqtarët Liridon Maloku, kryetar i kolegjit, Burim Shala dhe Naim Mehulli, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses Byroja Kosovare e Sigurimeve me seli në Prishtinë, kundër të paditurit B.E, të cilin e përfaqëson i autorizuari i tij G.H, për shkak të rimbursimit të dëmit, duke vendosur sipas ankesës së të paditurit, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Dega në Glllogoc C.nr.121/18, të datës 15.04.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datën 25.03.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurit B.E dhe VËRTETOHET aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Dega në Glllogoc, C.nr.121/18, të datës 15.04.2021.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e ankimuar C.nr.121/18, të datës 15.04.2021, ka vendosur më sa vijon: APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditëses Byroja Kosovare e Sigurimeve, me seli në Prishtinë, rruga “Lidhja e Pejës”, pn, ashtu që DETYROHET i padituri B.E, që paditëses t’ia kompensojë shumën prej 4,902.00 €, në emër të rimbursimit të dëmit të shkaktuar në aksidentin e trafikut të datës 11.12.2015, në Glllogoc, me kamatën ligjore prej 8 % nga dita kur është parashtruar padia e deri në pagesën definitive si dhe në emër të kompensimit të shpenzimeve procedurale të paguaj shumën prej 40 €, e gjitha këto në afatin prej 7 ditëve nga dita e marrjes së aktgjykimit nën kanosjen e përmbartimit ligjor.

Kundër këtij aktgjykimi, i padituri në afat ligjor ka paraqitur ankesë, duke e atakuar të njëjtin për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe të zbatimit i gabuar i se drejtës materiale, me propozim që gjykata e shkallës së dytë ta aprovoj ankesën dhe ta prish aktgjykimin ankimor dhe çështjen ta kthej në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë ose të refuzoj kërkesëpadinë.

Paditësja nuk ka parashtruar përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurit është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja Byroja Kosovare e Sigurimeve me seli në Prishtinë, me datën 20.04.2018, pranë gjykatës së shkallës së parë ka paraqitur padi, kundër të paditurit, për shkak të rimbursimit të dëmit të shkaktuar në aksidentin e datës 11.12.2015, me arsye sikurse në padi.

Duke vepruar sipas padisë së paditëses, gjykata e shkallës së parë ka filluar procedurën dhe pas marrjes së përgjigjes në padi, vlerësimit të gjitha shkresave të lëndës ka marrë aktgjykimin e ankimuar duke arsyetuar se në rastin konkret i padituri ka qenë përgjegjës për shkaktimin e aksidentit të komunikacionit të datës 11.12.2015, në të cilin aksident e kishte goditur automjetin e të dëmtuarit S.Z, fakt të cilin gjykata e ka vërtetuar me raportin policor të aksidentit 2015-AR-3180 dhe me ekspertizën e komunikacionit nga lënda penale PP.II.nr.7610/15 e datës 28.02.2016, si provë materiale vendimtare në këtë çështje kontestimore të cilave Gjykata i'a fali besimin e plotë, ndërsa faktin se i padituri nuk ka pasur mbulesë siguroese në ditën e aksidentit është vërtetuar me konfirmimin e sigurimit TPL:5344192 lëshuar me datë 23.12.2015 me të cilin polisa e veturës 20 C peugot (shkaktar i aksidentit) është anuluar me datë 10.02.2015 për shkak se automjeti ka qenë me dokumente jo të rregullta, e që mungesa e mbulesës siguroese nuk ka qenë kontestueses as nga vet palët ndërgjyqëse, prandaj gjykata konstaton se Byroja Kosovare e Sigurimeve, ka bërë pagesën e detyrimit sipas ujdisë jashtëgjyqësore në llogari bankare të palëve të dëmtuara. Nga të lartcekurat dhe duke u bazuar në nenin 18 paragrafi 4 të Ligji mbi sigurimin e detyrueshëm nga auto përgjegjësia si dhe nenin 452.1 të LPK-së, ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit ankimor.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK, e as në shkeljet e pretenduara me ankesë.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit i pathemeltë qëndron pretendimi ankimor i të paditurit për shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, ngase aktgjykimi i ankimuar del se nuk është i përfshirë në të meta për shkak të cilave nuk mund të ekzaminohet sepse dispozitivi i aktgjykimit është i qartë e në harmoni të plotë me arsyetimin e aktgjykimit. Në arsyetim të aktgjykimit po ashtu janë dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse për të gjitha faktet vendimtare të cilat janë marrë në vlerësim nga gjykata e shkallës së parë, e sipas të cilave edhe është vendosë lidhur me themelësinë e kërkesëpadsisë. Në këtë kontekst në arsyetim të aktgjykimit janë dhënë arsyeje të duhura për mënyrën e vërtetimit të fakteve për provat e administruara dhe për vlerësimin e tyre sa i përket besueshmërisë dhe fuqisë provuese të tyre.

Gjykatës së Apelit po ashtu vlerëson se nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të palës ankuese për gjendjen faktike të konstatuar në mënyrë të gabuar dhe jo të plotë nga ana e gjykatës së shkallës së parë, sepse në bazë të provave të administruara dhe nga përgjigja në padi rezulton se i padituri nuk e ka kontestuar bazën juridike të kërkesëpadsisë i cili në momentin e sigurimit nuk ka pasur mbulesë të vlefshme të sigurimit, ndërsa në bazë të ujdisë jashtë gjyqësore numër 908/16 të datës 21.11.2016, e lidhur në mes të paditëses dhe të autorizuarit të dëmtuarës B.H- avokatit të saj A.H vërtetohet fakti se palët ishin dakorduar që paditësja ti kompensonte dëmin të dëmtuarës në shumën prej 2,679 € për lëndimet trupore të pësuar në aksident si dhe shpenzimet

e avokatit në shumë prej 215 € të gjitha këto në afatin prej 15 dite nga dita e nënshkrimit të ujdisë, pastaj nga leximi i transferit bankar të datës 24.12.2016, vërtetohet fakti se paditësja nga llogaria bankare e saj ka transferuar shumën prej 2,679.00 € në llogarinë bankare të të autorizuarit të dëmtuarës B.H- avokatit A.H, po ashtu nga ujdia jashtëgjyqësore numër 54/16 të datës 14.06.2016, e lidhur në mes të paditëses dhe të autorizuarit të dëmtuarve – familjes H.- avokatit të tyre A.H vërtetohet fakti se palët ishin dakorduar që paditësja ti kompensonte dëmin të dëmtuarave dhe atë të dëmtuarit F.H shumën prej 572 €, E.H shumën prej 544 € dhe R.H shumën prej 456 € apo shumën e tërësishme për tre të dëmtuarit prej 1,787 € për lëndimet trupore të pësuar në aksident si dhe shpenzimet e avokatit në shumë prej 215 € të gjitha këto në afatin prej 15 dite nga dita e nënshkrimit të ujdisë, ndërsa me transferin bankar të datës 01.07.2016, vërtetohet fakti se paditësja nga llogaria bankare e saj ka transferuar shumën prej 1,787.00 € në llogarinë bankare të të autorizuarit të dëmtuarve F.H, E.H dhe R.H - avokatit A.H, respektivisht gjykata e shkallës së parë në këtë drejtim ka dhënë arsye të mjaftueshme të cilat i pranon në tërësi edhe Gjykata e Apelit, ngase edhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë në këtë çështje juridike kontestuese. Sipas nenit 18 par.1 i përcakton se: *“Personi i dëmtuar të cilit i është shkaktuar dëmi brenda territorit të Republikës së Kosovës nga një mjet motorik, pronari i të cilit nuk është i mbuluar nga sigurimi i auto përgjegjësive, ka të drejtë të kërkojë dëmshpërblimin e dëmit nga Byroja”,* par.4 i këtij neni përcakton se: *“Byroja ka të drejtë regresi për këto dëme nga personi përgjegjës dhe atë për shumën e paguar, shpenzimet dhe kamatat.”*. Meqenëse, i padituri nuk ka pasur mbulesë të sigurimit, atëherë përgjegjësia e kompensimit ka rënë mbi paditësen, andaj e njëjta konform dispozitave ligjore të sipër theksuara ka të drejtë që të kërkojë rimbursimin për dëmin e paguar ndaj personave të tretë si pasojë e shkaktimit të atij dëmi nga ana e të paditurit. Në rastin konkret i padituri me asnjë provë të vetme, nuk e ka argumentuar të kundërtën e dëmit të pretenduar, andaj gjykata e shkallës së dytë, duke u bazuar në këtë gjendje faktike erdhi në përfundim dhe vërtetoi se ekziston detyrimi juridik-civil i të paditurit, ndaj paditëses për rimbursimin e dëmit.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat pretendime nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti së gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 paragrafi 1 pika (d) e lidhur me nenin 200 të LPK, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
Ac.nr.3525/21, me datë 25.03.2024

Kryetar i kolegjit-Gjyqtari
Liridon Maloku